

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 74/11
09.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л.В. и др, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 819/11 од 21.10.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Окружног суда у Београду К 1565/09 од 19.11.2009. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3055/10 од 06.05.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 09.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 819/11 од 21.10.2011. године, као основан, па се УКИДА правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3055/10 од 06.05.2010. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К 1565/09 од 19.11.2009. године, окривљени Л.В. и С.И, оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, а окривљени С.И. и кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ-а, па су окривљеном С.И. утврђене за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од две године, за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ-а казна затвора у трајању од шест месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.07.2009. године па надаље, док је окривљени Л.В. истом пресудом због напред наведеног кривичног дела осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.07.2009. године па надаље.

Истом пресудом на основу члана 246. став 7. у вези члана 87. КЗ-а од окривљених су одузети предмети и то: хероин укупне нето масе 4,25 грама, смеша кофеина и парацетамола нето масе 5,34 грама и две ПВЦ кесице исте нето масе 3,18 и 1,40 грама сахарозе као и пиштољ марке „Бровинг“ модел 1910, калибра 7,65мм.

На основу члана 195. и 196. ЗКП окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од 25.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износе од по 18.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3055/10 од 06.05.2010. године, одбијене су, као неосноване жалбе окривљеног Л.В, Окружног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног С.И, а првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Окружног суда у Београду К 1565/09 од 19.11.2009. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3055/10 од 06.05.2010. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и става 2. истог члана, а у вези члана 385. став 3. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости укине другостепену пресуду и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев подигнут па је нашао:

Захтев је делимично основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Београду на штету окривљеног Л.В. начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП-а.

Одредбом члана 385. став 3. ЗКП-а прописано је да другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде одлучује једном одлуком, што Апелациони суд у конкретном случају није учинио.

Наиме из списка предмета произлази да је Апелациони суд у Београду одлучивао само о жалбама окривљеног Л. В. Окружног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног С.И, а да није одлучивао и о благовремено изјављеној и достављеној жалби браниоца окривљеног Л.В, адвоката А.М. од 12.01.2010. године, што је накнадно утврђено у току поступка приликом одлучивања о захтеву наведеног браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка.

Имајући у виду да је наведеним поступањем другостепени суд повредио право на одбрану окривљеног Л.В, јер није одлучио о свим жалбама (жалби његовог браниоца) изјављеним против првостепене пресуде једном одлуком, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, то је, по оцени овога суда, другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП-а.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је уважио као делимично основан захтев за заштиту законитости подигнут у корист окривљеног Л.В. при чему је на основу члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо другостепену пресуду у целости, јер су саизвршилачке радње окривљених Л.В. и С.И., према чињеничном опису датом у изреци првостепене пресуде, тесно повезане и не могу се раздвојити. Из ових разлога Врховни касациони суд је укинуо другостепену пресуду и у односу на окривљеног С.И, јер се поједини делови пресуде не могу издвојити без штете за правилно пресуђење у конкретном случају, с тим што ће у поновном поступку Апелациони суд у Београду одлучити о свим жалбама изјављеним против првостепене пресуде, отклонити повреду одредаба кривичног поступка на коју му је указано овом пресудом и након оцене навода жалби донети правилну и на закону засновану одлуку имајући у виду одредбу члана 427. став 4. ЗКП-а којом је одређено да је суд при доношењу нове одлуке везан забраном прописаном чланом 382. ЗКП.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају захтев за заштиту законитости односи само на другостепену пресуду иако Републички јавни тужилац у њему наводи да захтев подиже и против првостепене пресуде, имајући у виду да је наведена битна повреда одредаба кривичног поступка везана искључиво за поступање другостепеног суда у жалбеном поступку и да Републички јавни тужилац у захтеву предлаже укидање само другостепене пресуде.

То што се у изреци и разлозима другостепене пресуде „не помиње“ жалба браниоца окривљеног Л.В, по оцени овог суда, а насупрот наводима захтева за заштиту законитости РЈТ, не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, јер другостепени суд није ни могао да изнесе разлоге за оцену жалбе браниоца окривљеног Л.В. о којој својом пресудом није ни одлучивао, па је из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости у односу на ову битну повреду одредаба кривичног поступка одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применим члана 424. и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.